गजेन्द्रकुसुमाकीर्णं नीलवस्त्रानुलेपनं । निर्व्वपेत्तन्तु वल्मीके अस्तं याते दिवाकरे ।
एवं तुष्टास्ततः सर्व्वे अधस्ताद्भारपीडिताः । वयं तं नावबुध्यामो धारयन्तो वसुन्धरां ।
एवं मन्यामहे सर्व्वं भारार्त्ता निरपेक्षिणः । ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा वा यद्युपोषिताः ।
एवं संवत्सरं कृत्वा दानं बहुफलं भवेत् । वल्मीके बलिमादाय तन्नो बहुफलं मतं । ११७०
ये च नागा महावीर्य्यास्त्रिषु लोकेषु कृत्स्नशः । कृतातिथ्या भवेयुस्ते शतं वर्षाणि तत्त्वतः ।
दिग्गजानाञ्च तच्छ्रुत्वा देवताः पितरस्तथा । ऋषयश्च महाभागाः पूजयन्ति स्म रेणुकं ।
इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व्वणि आनुशासनिके पर्व्वणि दिग्गजरहस्ये द्वात्रिंशदधिकशततोऽध्यायः ॥ १३२ ॥
॥ महेश्वर उवाच ॥ सारमुद्धृत्य युष्माभिः साधुधर्म्म उदाहृतः । धर्म्मगुह्यमिदं मत्तः शृणुध्वं सर्व्व एव ह
येषां धर्म्माश्रिता बुद्धिः श्रद्दधानाश्च ये नराः । तेषां स्यादुपदेष्टव्यः सरहस्यो महाफलः ।
निरुद्वेगस्तु यो दद्यान्मासमेकं गवाह्निकं । एकभक्तं तथाऽश्नीयात् श्रूयतां तस्य यत् फलं । ११७५
इमा गावो महाभागाः पवित्रं परमं स्मृताः । त्रीन् लोकान् धारयन्ति स्म सदेवासुरमानुषान ।
तासु चैव महापुण्यं शुश्रूषा च महाफलं । अहन्यहनि धर्म्मेण युज्यते वै गवाह्निके ।
मया ह्येता ह्यनुज्ञाताः पूर्व्वमासन् कृते युगे । ततोऽहमनुनीतो वै ब्रह्मणा पद्मयोनिना ।
तस्माद्व्रजस्थानगतस्तिष्ठत्युपरि मे वृषः । रमेऽहं सह गोभिश्च तस्मात् पूज्याः सदैव ताः ।
महाप्रभावा वरदा वरान् दद्युरुपासिताः । ता गावोऽस्यानुमन्यन्ते सर्व्वकर्म्मसु यत् फलं । ११८०
तस्य तत्र चतुर्भागो यो ददाति गवाह्निकं ।
इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व्वणि आनुशासनिके पर्व्वणि महादेवरहस्ये त्रयस्त्रिंशदधिकशततोऽध्यायः ॥ १३३ ॥
॥ स्कन्द उवाच ॥ ममाप्यनुमतो धर्म्मस्तं शृणुध्वं समाहिताः । नीलषण्डस्य शृङ्गाभ्यां गृहीत्वा मृत्तिकान्तु यः ।
अभिषेकं व्यह्नं कुर्य्यात्तस्य धर्म्मं निबोधत । शोधयेदशुभं सर्व्वमाधिपत्यं परत्र च ।
यावच्च जायते मर्त्यस्तावत् शूरो भविष्यति । ददाम्यपरं गुह्यं सरहस्यं निबोधत ।
प्रगृह्यौदुम्बरं पात्रं पक्वान्नं मधुना सह । सोमस्योत्तिष्ठमानस्य पौर्णमास्यां बलिं हरेत् । ११८५
तस्य धर्म्मफलं नित्यं श्रद्दधाना निबोधत । साध्या रुद्रास्तथादित्या विश्वेदेवास्तथाऽश्विनौ ।
मरुतो वसवश्चैव प्रतिगृह्णन्ति तं बलिं । सोमश्च वर्द्धते तेन समुद्रश्च महोदधिः ।
एष धर्म्मो मयोद्दिष्टः सरहस्यः सुखावहः ।
॥ विष्णुरुवाच ॥ धर्म्मगुह्यानि सर्व्वाणि देवतानां महात्मनां । ऋषीणाञ्चैव गुह्यानि यः पठेदाह्निकं सदा ।
शृणुयादाऽनसूयश्च श्रद्दधानः समाहितः । नास्य विघ्नः प्रभवति भयञ्चास्य न विद्यते । ११९०
ये च धर्म्माः शुभाः पुण्याः सरहस्या उदाहृताः । तेषां धर्म्मफलं तस्य यः पठेद्विजितेन्द्रियः ।
नास्य पापं प्रभवति न च पापेन लिप्यते । पठेद्वा श्रावयित्वाऽपि श्रुत्वा च लभते फलं ।
भुञ्जते पितरो देवा हव्यं कव्यमथाक्षयं । श्रावयंश्चापि विप्रेन्द्रान् पर्व्वसु प्रयतो नरः ।
ऋषीणां देवतानाञ्च पितॄणाञ्चैव नित्यदा । भवत्यभिमतः श्रीमान् धर्म्मेषु प्रयतः सदा ।